
Секція 4

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ПИТАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА І ПРОЦЕСУ, АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА І ПРОЦЕСУ, ФІНАНСОВОГО ПРАВА

Стор Ігорович Балагур – студент II курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: **Оксана Володимирівна Панасюк** – завідувач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

На сучасному етапі розвитку нашої держави господарське законодавство перебуває в невпинному процесі становлення. У силу того, що в Україні запроваджуються нові ринкові відносини, які ще не зазнали відповідного законодавчого регулювання, також варто додати, наявність колізій і прогалин у законодавстві.

Для сучасного господарського законодавства України притаманна чимала кількість недоліків: застарілих, заперечуючих одна одну норм, а також прогалин, що зумовлені розвитком в Україні ринкових відносин, які ще не до кінця врегульовані законодавством. Безперечно, великим плюсом у правовому регулюванні господарських відносин було прийняття Господарського та Цивільного кодексів України, проте ще не всі усунені колізій між окремими їх положеннями.

Проблеми вдосконалення та реформування господарського законодавства розглядалися з різних позицій в наукових працях та дослідженнях таких вчених, як О. Вінник, С. Демченко, Р. Джабраїлов, В. Джуль, Д. Задихайло, О. Зельдіна, Г. Знаменський, Р. Кібенко, В. Корстей, С. Кузьміна, В. Макутов, О. Подцерковний, І. Спасібо-Фатєєва, О. Титова, В. Устименко, К. Хахулін, О. Шаповалова, В. Щербина, О. Ющик та інші.

Основні напрямки удосконалення господарського законодавства:

- удосконалення господарського законодавства стосовно його змісту не шляхом повного скасування окремих старих законодавчих актів, а шляхом їх модернізації, адекватної умовам та динаміці розвитку ринкових відносин. Такий напрямок передбачає необхідність

врегулювання нових для господарської системи України відносин шляхом прийняття відповідних законодавчих актів (у господарських організаціях корпоративного типу; холдингових компаніях; публічних господарських товариствах – державної та комунальної форм власності) та врегулювання традиційних (наприклад, договірних) відносин на нових засадах через внесення відповідних змін до чинних нормативних актів; уточнення редакцій законів, прийнятих на початку проголошення незалежності нашої держави;

- удосконалення господарського законодавства стосовно його правової форми;

- удосконалення господарського законодавства щодо його системи;

- гармонізація законодавства України з найдосконалішими міжнародними стандартами у сфері регулювання господарських відносин із законодавством міжнародних економічних співтовариств, до складу яких входить чи планує увійти Україна, у тому числі й ЄС.

Господарське законодавство є однією з найважливіших ланок правового механізму забезпечення розвитку економіки України і водночас найважливішим джерелом господарського права. Від його стану залежить не тільки якість життя громадян та суспільства в цілому, але й безпека держави. Незважаючи на це нині навряд чи можна зустріти будь-яке згадування про господарське законодавство, у якому б не зазначалось про нагальність його удосконалення.

До недоліків господарського законодавства зазвичай відносяться:

- 1) значна розгалуженість і наявність великої кількості нормативних актів;

- 2) перевага в господарському законодавстві комплексних нормативних актів, що містять норми різних галузей права, які стосуються одного предмета правового регулювання;

- 3) наявність в господарському законодавстві значної кількості нормативних актів обмеженої дії – відомчих, регіональних, локальних;

- 4) наявність застарілих положень, прогалин;

- 5) наявність колізійних норм, особливо, що стосується неузгодженості, протирічності положень Господарського кодексу і Цивільного кодексу, що, у свою чергу, свідчить про незавершеність кодифікації як господарського, так і цивільного законодавства.

Ці та інші упущення в українському законотворенні має врахувати Парламент України та інші суб'єкти нормотворчого процесу, якщо ми як правова держава хочемо мати стабільне і добротне законодавство, яке б не лише виконувало роль регулятора суспільних відносин, а й сприяло недопущенню правопорушень суб'єктами господарювання.